

Tomaž FLAJS

V spomin Dr. Toddu Douglasu Burleyu

In memoriam Todd Douglas Burley, Ph.D.

V razmiku nekaj mesecev se v Kairosu že drugič na ta način poslavljam od pomembnega človeka v mojem življenju. Prejšnjič je bil to Bogdan Žorž, tokrat Todd Burley. Oba sta bila gestalt terapevta, topla in pronicljiva obenem, in oba z nezanemarljivim vplivom na potek moje psihoterapevtske poti. Leto 2014 si bom v največji meri zapomnil kot leto njunega slovesa, leto, ki mi »trobi« memento mori in me izziva k premišljevanju o minljivosti in smislu življenja.

Todda Burleyja se v Sloveniji spominjamo mnogi gestalt terapevti, saj je bil s svojimi delavnicami od leta 2007 reden gost inštituta GITA in društva SLOGES. Spominjajo pa se ga verjetno tudi psihoterapevti drugih terapevtskih šol, ki so se istega leta na Rogli udeležili konference »Psihoterapija v luči nevroznanosti« v organizaciji Slovenske krovne zveze za psihoterapijo. Na konferenco smo ga v Organizacijskem odboru povabili kot predavatelja in udeleženca okrogle mize. Sprejel pa je tudi izziv in se odzval na našo željo, da svoj terapevtski pristop pred udeleženci konference demonstrira v dveh krajših terapevtskih delih z dvema naključno izbranimi prostovoljcem. Ti dve demonstraciji, ki jima je po osebnih odzivih sledila Toddova konceptualizacija terapevtskega procesa in njegovi odgovori na vprašanja »publike«, sta bili zame in verjetno še za koga vrhunec konference. In kot se je dalo razbrati iz odzivov »klientk«, sta obe v tej obliki srečanja s Toddom doživeli pomembno in globoko izkušnjo.

Todd je bil gestalt terapevt, klinični psiholog in nevropsiholog. Ta tri področja je ne le predaval na univerzi Loma Linda v Kaliforniji, temveč tudi na njemu lasten, miselno prodoren način povezoval v svoji praksi psihoterapevta, supervizorja in edukatorja. Brez senčice dvoma lahko rečem, da sem se od Todda od vseh mojih učiteljev in supervizorjev gestalta naučil največ. Še posebej si bom zapomnil njegove inteligentne metafore, ki so me znale pretresti in mi na slikovit način odpreti oči tako za razumevanje mojih klientov kot tudi za moje lastne izzive v vlogi terapevta. Nekoč, ko sva še začenjala z najinimi supervizijami, mi je rekel: »Ti si kot ptica roparica, ki kar naprej kroži okoli svojega plena in ga nikoli zares ne zagrabi.« To je bil zame prelomen trenutek. Še nikoli mi ni nihče tako slikovito in brez ovinkarjenja predočil izziva za mojo profesionalno rast. Jasnost in preciznost njegovih povratnih informacij sta mi bili vseskozi v veliko pomoč. A bil je tudi zelo topel in podporen. Ko sem obupaval nad seboj, me je neutrudno bodril in mi prigovarjal, da bom zagotovo uspel razviti tisto, kar mi še manjka. Zapomnil si ga bom tudi po njegovi velikodušnosti in širini. Ni me skušal ukalupiti in me spremeniti v kopijo sebe, temveč me je spodbujal, naj razvijam svoj lastni pristop.

Ko zapisujem te vrstice, občutim globoko hvaležnost. In se zavedam, da nas ni malo, razsejanih po svetu, ki nam je v svojem neutrudnem razdajanju vtisnil svoj pečat. Skupaj z Bobom in Rito Resnick je vodil inštitut GATLA, ki vsako poletje na različnih koncih Evrope organizira enajstdnevne bivalne delavnice gestalt terapije. Udeležujejo se je psihoterapevti iz ZDA, Evrope, Avstralije, Nove Zelandije, Azije ... Na ta način se je izoblikovala pisana, raznolika skupnost ljudi, ki sedaj pogreša njegovo znanje, ostrino zaznavanja, bogate izkušnje, širokosrčnost, neu-

ničljivi optimizem in značilni, toddovsko obešenjaški humor.

Od njega se poslavljam s pesmijo:

Todd Burley

(1945–2014)

si bil si še
še boš te ni
a si ne tu

razpletel si mrežo
proceduralnega spomina

in svojo sivo brado

kaj ostane?

lesk oči zagotovo
raskave tipalke
tvojega glasu
in predrzne šale
v pravem času
(semantični spomin
darežljivosti
v
mojih sinapsah)

si me videl si me
z natančnostjo kirurga
ki zareže
naravnost nežno
da zamezi smeh
iz rane
in ostane
diamant
sredi cvetnih listov
dreka

si bil si še
še boš te ni
a si a si
vsaj malo tu

kot
božiček
na praznem stolu

kot
misel
ki hrani
tvoj suknjič
trebuh srajco
in vonj
moje
ne več tako boleče
samote

so solze in je hahljanje

si še si še
o ja

so nitke
modrosrebrne
razpletene
po kotih okroglega sveta

kjer vsak zase
tuhtamo
katero ljubeče nesramno
ime
si nam natisnil
na skrivne duplikate
potnih listov

v tvoji zaupni evidenci
naših razumljivih
nesmislov

ti
mecen plašnih ujed
